

ÇOKULUSLU MEYDAN OKUMAYA KARŞI ASİL MİLLETİN DİRENİŞİ VE YENİDEN DİRİLİŞİNİN DİNAMİKLERİNE BİR BAKIŞ

MEHMET BULUT

İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

öz

Coğrafi olarak medeniyetlerin kesişim noktasında bulunan Anadolu'da Selçuklu ve Osmanlı Devleti'nin devamı olarak bin yıllık bir mirasın varisi bulunan Türkiye topraklarında yaşayan insanlar ve devletler günümüze kadar bir çok iç ve dış tehdit ve saldırılarla karşılaştılar. Bu güne kadar tehlikenin derecesine göre millet genç yaşlı, kadın erkek el ele vererek birlik ve bütünlüğüne yönelik tehdit ve saldırıları bertaraf etmiştir. Çanakkale'de 1915 yılında böyle olmuştur. 15 Temmuz 2016 tarihinde olan da bundan farklı bir durum değildir. Şu kadar farkla ki yüz bir yıl önce Çanakkale önlerindeki düşmanlar açıktan ve dışarıdan saldırmışlardı. 15 Temmuz 2016 da ise saldırılar dış destekli çukuluslu güçlerin devlet içinde gizlenmiş maşaları içerideki hain işbirlikçiler idi. Bu yazı, 15 Temmuzda "Asil Milletin" çok kısa sürede kendisine ve Büyük Türkiye'nin milli birlik ve bütünlüğüne yönelen tehdidini çok kısa sürede teşhis edip lideri etrafında bütünleşerek yazdığı destanın belli başlı dinamiklerini tarihi birikimi de esas alarak ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Asil Millet, Büyük Türkiye, Darbe, Demokrasi, 15 Temmuz

A LOOK TO THE DYNAMICS OF NOBLE NATION REVIVAL AND RESISTANCE AGAINST MULTINATIONAL CHALLENGE

ABSTRACT

The people and states living in the territory of Turkey, where Anatolia, located geographically at the intersection of civilizations, has an inheritance of a thousand years as a continuation of the Seljuk and Ottoman Empires, experiences several internal and external threats and attacks. According to the level of danger until present times, gathering together the nation with its young and old, men and women eliminated the threats and attacks on national unity. This happened in Çanakkale in 1915. What happened on July 15, 2016 is no different. The main difference is that, the enemies in front of the Dardanelles attacked openly and from the outside a hundred years ago. On July 15, 2016, the attackers were traitors in the interior of the inner forces hidden in the state in collaboration with the support of multinational powers from outside. This paper aims to reveal the certain major dynamics of the epic written by the "Noble Nation" in July 15, integration behind his leader in a very short period of time, recognizing the threat of him and the national unity and integrity of Great Turkey based on historical heritage.

Keywords: Noble Nation, Great Turkey, Coup, Democracy, July 15

Milletlerin hafızası tarih ise coğrafya da kaderleridir. Türkiye bölgesel ve küresel bir aktör olarak tarihe yeniden dahil olma ve yön verme konusundaki kararlılığı ile yaslandığı köklü miras, bulunduğu merkezi coğrafyanın yüklediği sorumluluk ve gerçeklikler ile XX. yüzyılın başlarında yüzleştiği ciddiye düzeyine yakın bir özgül ağırlıkta XXI. yüzyılın başlarında yeniden yüzleş(ti)rilmiş durumdadır. Çanakkale’de 1915 yılında gerçekleşen tehdit ve saldırılar karşısında bu toprakların çocuklarının verdiği cevap ve karşılaştığı imtihan ile 2016 yılının 15 Temmuzunda yaşananlar arasındaki benzerlik dikkat çekicidir. Yüzyıl önce Osmanlı Devleti’nin birliği bütünlüğüne kast etmek isteyenlere Çanakkale’de bu Asil Millet’in verdiği cevap ne idiye yüz bir yıl sonra 15 Temmuz 2016’da da “Büyük Türkiye” yi hazmedemeyen çok uluslu şer güçlerce desteklenen ve devletin içinde yuvalanmış işbirlikçi hainlerce gerçekleştirilen darbe girişimine aynı kararlılıkla direnmiş ve gerekli cevabı vermiştir.

XX. yüzyılın başlarındaki büyük güçlerin kendi aralarındaki hesaplaşmasına Osmanlı Devleti’nin de dahil olması/edilmesi sonucu Çanakkale’de bu Asil Millet’in evlatlarının gösterdiği birlik ve beraberlik, kahramanlık ve şahlanış sonrasında bu toprakların ebediyete kadar Müslüman Türklerin elinde kalacağı, Anadolu semalarında kıyamete kadar ezanın susmayacağı ve rengini şehitlerin kanından alan al bayrağın inmeyeceğini dünya alem görmüş ve anlamış olmalıydı. Ancak insan ve toplumlar nişyan ile maluldür ki, tam yüz bir yıl sonra bu Asil Millet 15 Temmuz 2016 da kendisine karşı içeriden ve dışarıdan işbirlikçilerin yer aldığı çokuluslu koalisyon destekli operasyona ve darbe girişimine karşı iş başa düşünce yeniden birlik, beraberlik, dirayet, cesaret ve kahramanlık destanı yazmak zorunda kaldı.

Durdurulan büyük bir medeniyetin varisi ve başta yakın coğrafyada olmak üzere tüm dünya mazlumlarının git gide ümidi haline gelemeye başlayan ve son yıllarda yakalan ekonomik ve siyasal istikrar neticesinde bölgesel ve küresel bir güç olma yolunda ilerleyen ve 2023 ile birlikte 2071 hedeflerine odaklanmış Büyük Türkiye’nin (Bulut 2013) hızını kesmeye, kardeşle kardeşi ve devletle milleti birbirine düşürerek bir kaos planını hayata geçirmeyi amaçlayan Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) mensuplarının öncülüğünde gerçekleştirilen 15 Temmuz darbe girişiminin arkasındaki çokuluslu örgüt ve yapılar gün be gün tüm açıklığı ile belirginleşmektedir. Yıllarca sadece Türkiye’de değil dünyanın bir çok ülkesinde beslenen ve büyütülen bir örgüt olarak FETÖ’nün çokuluslu güç merkezlerinin destekleriyle hayata geçirilen bu darbe girişimini çok kısa bir zamanda feraset ve basiretiyle teş-

his eden bu Asil Millet'in evlatlarının Reis-i Cümhur ve Başkomutan Recep Tayyip Erdoğan etrafında hızla kenetlenerek harekete geçip hain girişimi durdurması bu asırda belkide Çanakkale'den sonra yaşanan en önemli olaydır. 15 Temmuz ve sonrasında yaşanan gelişmelere daha yakından bakıldığında temel hedefin sıradan bir darbenin ötesinde Büyük Türkiye olduğunu göstermektedir.

Türkiye'de XX. yüzyıl boyunca örtülü veya açık bir çok darbe gerçekleştirildi. Bu darbeler karşısında millet meydanlara çıkıp bir tepki göstermedi (Koçak 2016). Fakat 15 Temmuz 2016 da gerçekleşen askeri darbe teşebbüsü karşısında bu topraklarda çok farklı bir tepki ortaya çıktı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın özel bir televizyon kanalında görüntülü cep telefonundan "bu hareket karşısında ben milletimi meydanlara davet ediyorum, ben de onlarla birlikte meydanlarda olacağım, darbeciler gelsinler ne yapacaklarsa yapsınlar" (Fırat 2016) mesajıyla birlikte tüm Anadolu'da ve Trakya'da halk gece yarısı 81 ilde akın akın meydanlara inmiş, tankların, topların ve süngülerin önünde korkmadan cesaretle vücudunu siper ederek direnişten yeniden dirilişe geçmiştir. Bu Asil Millet'in tüm dünyayı şaşkına çeviren bu iman, cesaret, metanet, basiret ve kahramanlık öyküsünün anlaşılması ve anlatılması kolay değildir. Cumhurbaşkanının Başkumandan olarak olayın ilk dakikalarından itibaren aldığı liderlik inisiyatifi ve üstlendiği riskle milletinin önünde darbecilerin karşısına çıkması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Başkan'ı başkanlığında o gece millet'in cesur vekilleriyle açık tutulması, Başbakan ve hükümetin kararlı tutumu, olayın ilk dakikalarından itibaren vatansever hukukçuların devreye girmesiyle darbeye teşebbüs eden ve onlarla işbirlikçiliğe giren etkili ve yetkililere yönelik tutuklama kararlarını hızlıca çıkartmaları, özgür basın ve yayın organlarının millettten yana tavır alması, asker ve polisteki komuta kademesinin duruşu, güvenlik ve silahlı kuvvetler içinde darbeye şiddetle karşı çıkan ve Ömer Halisdemir gibi vatan ve millet aşkına gözünü kırpmadan görevini yerine getiren kahramanların bireysel gayretleri, muhalefet partileri temsilcilerinin darbeye karşı açıklamaları, milletle birlikte hareket eden sivil toplum kuruluşlarının hukuk ve demokrasiden yana tavır almalarının darbenin başarısızlığa uğratılmasındaki rolü elbette Türk ve dünya demokrasi tarihindeki takdire şayan yerini alacaktır. Ancak bu Asil Millet'in o gecenin ilk dakikalarından itibaren ortaya koyduğu cesaret, feraset, sabır, metanet, kararlılık, duyarlılık ve kahramanlığının darbenin önlenmesi ve başarısızlığa uğratılması yanında sonraki günlerde yine Cumhurbaşkanının etrafında kenetlenerek bir aya yakın demok-

rasi ve özgürlük nöbetlerini Yenikapıdaki muhteşem mitingle taçlandırması Büyük Türkiye'ye ve ülkenin, milletin birlik ve beraberliğine yönelik tehditlerin bertaraf edilmesi ve geniş medeniyet coğrafyamız üzerinde oynanan oyunların boşa çıkarılması sürecinde belirleyici ve hayati rolünün altı özenle çizmek gerekmektedir. Bu bağlamda bu Asil Millet'in mayasını oluşturan tarihsel temellere, inancına, imanına, ona ruh üfleyen ilim, irfan ve hikmet geleneğine, benimsenen dünya görüşü ve değerler sistemine, milli birlik ve beraberlik karşısındaki duyarlılığına, bağımsızlık, temel insan hak ve özgürlüklere olan düşkünlüğüne ve bu vatani vatan yapan, milleti de millet yapan değerlerin oluşumuna katkı sağlayan dinamiklerin belirginleştirilmesi yaşanan sürecin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

Anadolu'nun Birikimi

Anadolu bin yıldır Müslüman Türklerin vatanıdır. Sultan Alparslan 1071 de Bizans İmparatoru Romen Diyojen'i ve ordusunu Malazgirt ovasında mağlup etmesiyle Anadolu toprakları Müslüman Türklerin vatanı oldu. Selçukluların Anadolu'yu fethettikleri günden itibaren oluşum sürecine giren ilim, irfan ve hikmet geleneği diğer coğrafyalardaki geleneklerden farklıdır. Alparslan öz be öz bir Türk ismidir. "Alp" ve "Arslan" Türk kökenli kelimelerdir. Ancak Sultan Alparslan oğluna Melikşah adını vermiştir. Melik Arap geleneğinin, Şah da Acem (İran) geleneğinin sembol isimlerindedir. Böylece Melikşah'a yüklenen misyon; öz be öz Müslüman Türk olan bir babanın evladı olarak Acem ve Arap geleneğinin islami mirasına da yaslanarak ilkçağlardan itibaren medeniyetlerin ana geçiş güzergahı üzerinde bulunan Anadolu'nun ve Rumeli'nin geleceğini inşa etmek ve bir tüm farklılıkları bir arada yaşatacak olan bir medeniyetin temellerini atmak olduğu anlaşılmaktadır (Bulut 2014a).

Sultan Alparslan Nizamülmülkü kendisine Vezir olarak seçti. Sultan Alparslan'dan sonra Nizamülmülk Melikşah'ın da Veziri olarak hizmetine devam etti. Her ikisinin de Veziri olan Nizamülmülk bu topraklardaki ilmi geleneğin inşasında önemli bir rol oynar iken Hoca Ahmet Yesevi, Mevlana Celaleddin-i Rumi ve Yunus Emre gibi manevi öncüler bu coğrafyanın irfan geleneğini inşasında "yaradılanı severiz yaradan ötürü" anlayışı çerçevesindeki değerler sisteminin teşekkülünde belirleyici rol oynamışlardır. İmam Muhammed Gazali'nin hem ilim ve hem de irfan geleneğini bütünlükten yaklaşımla ile Anadolu'nun birliği ve bütünlüğünün temelleri atılmıştır. Bu öncülerin öğretileri Anadolu'daki milletin mayasının oluşumunda

çok önemli rol oynamışa benzemektedir. Bu ruh ve maya Selçuklulardan sonra gelen ve üç kıtaya hakim olan Osmanlılar tarafından başta Rumeli olmak üzere yönettikleri, uzandıkları ve dokundukları bütün diğer coğrafyalara taşınmıştır. Bu ruh ve mayanın özünde “merkezi siyasi otoriteye bağlı olmak şartıyla” başta inanç ve din alanı olmak üzere neredeyse her alanda farklılıkları tehdit değil hepsini zenginlik olarak değerlendiren ve onlara imkan sağlayan bir anlayış bulunmaktadır. Sadece kendi din mensuplarını değil tüm insanları hatta tüm varlıklar alemini Yaradanın emaneti olarak gören ve onların her türlü ihtiyaçlarının karşılanmasını kendine temel bir vazife olarak kabul eden devlet anlayışı benimsenmiştir (Bulut 2014 b).

Sadrettin Konevi, Davud-u Kayseri ve Gelibolulu Kınalızade Ali Anadolu ve Rumeli’de klasik dönemde milletin akidevi, ilmi, fikri ve siyasi birliğinin sembol isimleri iken, Cevdet Paşa da modern dönemlerde derin köklere bağlı kalarak istikbale emin adımlarla yürüyecek olan millete köklere sağlam basan ve istikbale yürüyen giden yolun temel taşlarını döşeyen beyinlerden öne çıkanlardan sadece bir kaçıdır. Sonrasında Şehbenderzade Filibeli Ahmet Hilmi ve Milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy Osmanlı’dan Cumhuriyete aktarılan mirasın ve anlayışın sembol isimlerinden sadece bir kaçıdır.

Selçukluların Müslüman Türkün vatani kıldığı Anadolu Osmanlılar döneminde Balkanlar, Kafkaslar, Batı Asya ve Kuzey Afrika’ya kadar karada ve denizde 25 milyon km² ye kadar genişledi. Bu geniş coğrafyanın çocukları ya hilkatte ya da dinde kardeş olarak aynı kaderi paylaşan bir “millet” oldular. Selçuklulardan sonra Osmanlılar millet sistemini hayata geçiren güçlü bir siyasal ve kurumsal yapı inşa ettiler. Her din mensubu kendi dini inancını esas kabul ederek sistemde kendine bir yer buldu. Dinini, inancını ve kültürünü serbestçe yaşadı. Osmanlı vatandaşları olan gayri müslimler esas itibariyle sistem içinde gerçek anlamda barış, emniyet ve güven içindeydiler (Fraze 1983). Neredeyse bin yıla yakın bir dönem Selçuklu ve Osmanlı idaresi altında hayatietini sürdüren Yahudi ve Hristiyan dinine mensup vatandaşlar başta olmak üzere bir çok farklı din ve mezhep mensubu topluluklar barış ve huzur içinde birlikte yaşamışlardır. Barış ve esenlik diyarı olan “dar ul islam” ın kurucusu müslümanlar da onlardan sorumlu kişilerdi. Diğer bir ifadeyle müslümanlar kendileri gibi inanmayan diğer din mensuplarından da, onların emanetlerinden de kendilerini sorumlu addetmek durumundaydılar. Hiç şüphesiz nu anlayışın temelinde Selçuklular gibi Osmanlılar’ın da kurdukları devletin öncelikleri ve oluşturdukları toplumsal yapının dayandığı temelleri ile doğrudan ilgilidir (İnalçık 2013).

Osmanlı Devleti'nin kuruluşu ve sistemin inşasında “ekonomik ünite” (Akdağ 2010) yaklaşımının alternatifi olarak asırlara dayanan mukaddes değerler bütünlüğü içindeki “gaza ruhu” (İnalçık 2003) esasına dayalı açıklama modeli çok daha tutarlı ve anlamlı görünmektedir. Ganimet ve ekonomik amaç peşinde koşan insanları tavsif eden ekonomik ünite yaklaşımı karşısında islami değerleri benimsemiş ve bu güzellikleri tüm dünyaya yaymayı hayatının temel gayesi edinmiş olan Osmanlıların mukaddes bir amaç uğruna sürekli “batı”ya doğru yönelmeleri ile önceleri Rum diyarı olan Anadolu islamla tanıştıktan sonra “Anadolu” adını aldı, sonrasında Rum diyarı (Rumeli), Balkan coğrafyası yani Avrupa oldu.

Tarih boyunca sadece Anadoludaki müslümanlar değil Balkanlar ve Kafkaslardaki tüm müslümanlar Avrupalılar tarafından Türk olarak vasıflandırılmışlardır. Avrupalılar için Türk ve müslüman aynı anlama gelmektedir. Balkan ve Kafkas müslümanlarının hepsi (Arnavut, Boşnak, Pomak, Çerkes, Çeçen vs) Avrupalılar nazarında Türktür. Anadolu’da yaşayan Kürtler başta olmak üzere Avrupalılar için Anadolu’da farklı dilleri konuşan tüm topluluklar da Türk olarak vasıflandırılmıştır. Avrupa’nın gözünde Türk demek müslüman demektir. Dolayısıyla Türkiye’deki milletin anlamına bakıldığında islamı kabul edip Anadolu ve yakın coğrafyasında yaşayan tüm unsurları kapsadığı anlaşılmaktadır.

Selçuklular öncesinde müslümanlar için Anadolu Rumeli (Diyar-ı Rum-Roma toprağı) idi. Anadolu Türkler için vatan oldu ama kolay vatan olmadı. Osmanlılar döneminde Balkanlar (Avrupa) Rumeli (Diyar-ı Rum) oldu. Osmanlılar için Rumeli yöneticileri protokolde Anadolu yöneticilerinin önündeydi. Çünkü Osmanlı Devleti bir Avrupa Devletidir. Osmanlı Devleti Avrupa’da yeniden kurulmuş bir devlettir (İnalçık). Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan 15 Temmuz 2016 gecesi Ankara’ya veya İstanbul’un Anadolu yakasındaki Sabiha Gökçen havaalanına veya başka bir yere değil de Avrupa’daki Atatürk havalimanına inmesinin sembolik bir anlamı olabilir ve bu mesajın da çokuluslu güç merkezlerince fark edilmiş olma ihtimali yüksektir. O mesajın özü de; Türkiye bin yıllık Anadolu’nun sahibi ve varisi olarak aynı zamanda bir Avrupa devletidir ve bulunduğu yerden bir karış geri çekilme niyeti yoktur.

Anadolu Coğrafyasının Zor Dönemleri

Osmanlılar üç kıtada farklı dili konuşan, farklı dinlere mensup, farklı renkte ve ırktaki vatandaşlarını yüzlerce yıl huzur ve barış ortamında bir arada kimsenin burnunu kanatmadan bir arada yaşamalarını temin ettiler. Anadolu merkezli bu devlet ve millet Batı ve Orta Asya, Kuzey Afrika ve Doğu Avrupa’da kara ve deniz alanları itibariyle yirmi beş milyon km² gibi günümüzde elliden fazla ülkenin bulunduğu geniş bir coğrafyayı beş asırdan fazla bir dönemde “kimseyi kimseye muhtaç etmeden” yaşayabilecek bir şekilde bir düzen içinde hayatını sürdürdü. Batı’da XIX. yüzyılda sanayi devriminin sonuçlarının ortaya çıkmaya başlamasıyla birlikte “homo economicus” “kendi çıkarı peşinde koşan” anlayışın izini süren ve sahip olduğu ile hiç bir zaman yetinmeyen kapitalizmin merkez güçlerinin dünyaya açılırken hak hukuk ve ahlak ilkeleri noktasında daha önce insan ve toplumların karşılaşmadığı yeni bir anlayış çerçevesinde paylaşım ve bölüşüm savaşlarının devreye girmesiyle yeni bir döneme girilmiş oldu. Modern Batı’nın sanayileşme sürecindeki sömürgecilik anlayışından dünyadaki tüm coğrafyalar, müslüman ve mazlum topluluklar da nasiplerini derin bir şekilde alacaklardı (Nedvi 2015). Son coğrafya olmalarına rağmen tabiatıyla Osmanlılar da bu süreçten bir şekilde etkileneceklerdi.

XIX. yüzyılın ortalarına kadar müslümanların üzerlerine düşen sorumluluğu üstlenmeleriyle Anadolu ve Rumeli yanında geniş Osmanlı ülkesinde “uzun dönem” de bir istikrar ve barış dönemi yaşandı. 1839 Tanzimat Fermanıyla müslümanların kendilerine yüklenen sorumluluğu gayri müslümlerle “eşit” düzeyde paylaşılmasına karar verildi. Bu ferman ile birlikte Osmanlı klasik döneminin bitip yerini modernleşme dönemine bıraktığı ve klasik “Osmanlı Millet” sisteminin değişmeye başladığı söylenebilir. Tabiatıyla XIX. yüzyılda dış dünyada ortaya çıkan milliyetçilik akımlarının da etkisiyle Osmanlı yönetici elitinin karar kıldığı “müsavat” Avrupalıları tatmin etmemiş, Rumeli ve Batı Asya’daki (bugünkü Ortadoğu) coğrafyalarındaki gelişmelerle daha yakından ilgilenmeye başlamışlardır.

Fransızların XX. yüzyıldaki en büyük tarihçisi, ömrünü Akdeniz ve çevresindeki tarihi gerçeklikleri anlamaya adanmış *Annales* ekolünün güçlü temsilcisi Fernand Braudel yaşadığı dönemde Türkleri “tarihin kayıp çocukları” olarak nitelendirmektedir. Evet Braudel haklı görünmektedir. Türkler bin yıllık bir dönemde yaşadığımız coğrafyada tarihin en büyük yapıcıları ve aktörleriydiler. Tarihe damga vurdukları son büyük hadise 1915 yılındaki Çanakkale

kale Şavaşlarıydı. 15 Temmuz yüz bir yıl sonra Türklerin yeniden dünya tarihine geçtiği bir tarih oldu.

Osmanlılar Asya, Afrika ve Avrupa'da altı asırdan fazla hüküm sürdü. Mazlumların, ezilmişlerin hak ve hukuklarını zalimlere karşı koruduğu gibi, her milletin kendi dinini yaşamasını, dilini konuşması ve yaşatmasını kurduğu millet sistemiyle temin etti (Kenanoğlu 2004). Fakat Avrupa'lular Asya, Afrika ve Amerika'daki medeniyetleri yok ederek sanayileşti, büyüdü ve mazlum milletlerin haklarını ve hukuklarını ihlal ederek kendi kakınmalarını sağladılar (Trubetskoy 2012). XX. yüzyılın en önemli İngiliz tarihçisi Arnold Toynbee'nin de te'vedi ile dünya üzerindeki 26 farklı medeniyetin 20 sini Avrupalılar yok etti. Oysa Osmanlılar diğer medeniyet ve kültürleri insana ve onun değerlerine saygı çerçevesinde saygı gösterdiler. Bundan dolayıdır ki Osmanlılar'ın beş yüz yıldan fazla yönettikleri Kuzey Afrika'da, Batı Asya'da ve Balkanlarda günümüzde her topluluk kendi kültürünü, dinini yaşıyor ve her kes kendi dilini konuşuyor (Bulut 2014b). Avrupalılar'ın sömürgeleştirdikleri Amerika, Asya ve Afrika'daki ülkelere bakıldığında, yanlarında götürdükleri silah ve mikroplarla o ülkeleri nasıl kontrolleri altına aldıkları (Diamond 1997) ve yönettikleri bilirse bu durum daha iyi anlaşılabilir.

Osmanlı Devleti kuruluşundan itibaren yönünü hep batıya dönmüştü. Yavuz Sultan Selim döneminde ilk defa doğuya da yöneldiler. Türk Tarih yazımında bunu sebepleri üzerinde gereği gibi durulduğunu söylemek güçtür. Özellikle XV. yüzyılda Avrupa'nın dünyaya açılması ve ortaçağ karanlığından kurtulup yeni bir çağa evrilmiş olmalarından Osmanlıların rolü ve önemi üzerinde de yeteri kadar durulduğunu söylemek kolay değildir. İstanbul'un fethiyle birlikte Osmanlıların Anadolu coğrafyası başta olmak üzere doğu-batı, kuzey-güney hattında insanlık tarihinin ilk günlerinden itibaren medeniyet merkezi olan Bereketli Hilal başta olmak üzere Roma İmparatorluğundan sonra üç kıtanın (Asya, Avrupa ve Afrika) merkezi ile birlikte çevresindeki kara ve deniz havzalarını, ipek ve baharat yollarını tamamen kontrolleri altına almış bulunmalarının genel olarak Batı dünyası ve özelinde Avrupalılar üzerindeki etkileri ve Osmanlılar uzun bir dönem Anadolu merkezli bu coğrafyada Doğu ve Güney Avrupa, Kuzey Afrika, Batı Asya, Karadeniz gibi kara havzaları ile Ege, Adriyatik, Akdeniz, Kızıldeniz, Hazar Denizi gibi deniz havzalarını kapsayan barış yurdu "geniş Osmanlı ülkesi"nde (*Pax Ottomana*) huzur ve güven içinde pasaportsuz ticaret yapma ve seyahat etme imkanı vardı (Bulut 2011; 2014a; 2014b). Diğer tarafta ise

Avrupalılar'ın dünyaya açılması ve sömürgecilik faaliyetleri sonucunda ele geçirdikleri topraklarda tekel oluşturma ve kendileri dışındaki toplulukları ya sömürme ve buna engel olanı bertaraf etme anlayışına dayalı yaklaşımlarıyla ilgili coğrafyalar etkilenmeye başlamıştı.

Avrupalılar XV. yüzyılın sonlarından itibaren dünyaya açılmış ve gittikleri yerlerdeki tüm yer üstü ve yer altı kaynaklarını kontrolleri altına almayı temel bir amaç olarak belirlemişlerdir. XIX. yüzyıla gelindiğinde Batı ekonomileri için gerekli olan hammadde ve kaynakların kontrolü bu geniş Osmanlı coğrafyası dışında neredeyse tamamlanmıştı. Batı ve özellikle kapitalizmin merkezi güçleri için artık en önemli mesele “Doğu Meselesi” yani Osmanlı ve Anadolu merkezli geniş coğrafyaydı. Diğer bir deyişle modern batı kapitalizminin merkez güçleri için en önemli öncelik artık ekonomileri için gerekli olan enerji ve hammadde kaynaklarının çıkarlarına uygun olarak ele geçirilmesi ya da kontrolleri altında bulunmasıydı. Geniş Osmanlı ülkesi ve dünyası dışındaki tüm coğrafyalar artık Batılıların kontrolleri altındaydı. Sadece Osmanlı coğrafyası kontrolleri dışındaydı. Fakat burası insanlık tarihinden beri dünyanın merkeziydi, ayrıca özellikle ekonominin temel hammadeleri konusunda en zengin ve bakir alanların başında geliyordu. İşte XX. yüzyılın başındaki büyük hesaplaşmanın ve dünya savaşının en önemli nedeni bu meseledir (Fromkin 1990; Rieber 2014).

Osmanlıların XIX. ve XX. yüzyıldaki geri çekilmeleri sürecinde tahkimat yeniden Anadolu'ya kaydırılmıştır. XIX. yüzyılın ortalarından itibaren Anadolu'ya göç eden müslümanlara yönelik Osmanlı sisteminde teşvikler gündeme alınmıştır. Sultan II. Abdülhamit Han yönetimi ele aldıktan belli bir süre sonra kendisine ulaşan raporları da esas alarak gelecekte ortaya çıkacak hesaplaşmayı erkenden farkederek Kafkaslardan ve Balkanlardan Anadolu'ya göç edecek olan müslüman muhacirlere beş yıl askerlikten muafiyet ve elli dönüm bedelsiz arazi tahsisini öngörmüştür. Anlaşıyor ki Sultan II. Abdülhamit Han büyük güçlerle Osmanlılar arasındaki hesaplaşmayı çok erken bir dönemde fark etmiştir.

Anadolu coğrafyası bin yıllık tarihte belli dönemlerde içeriden ve dışarıdan önemli saldırılara maruz kaldı. II. Abdülhamit Han dönemi bu saldırıların zirveye ulaştığı dönem olarak tarihte yerini almıştır. Osmanlı Devleti'nin en zor dönemlerinden biri II. Abdülhamit Han dönemiydi. Sultan II. Abdülhamit Han dönemi sadece Osmanlılar için değil tüm dünya müslümanları için de son derece önemli ve kritik bir dönemdir. Osmanlı Devleti'nin

büyük güçler ile mücadelesi ve ilişkileri Sultan II. Abdülhamit Han döneminde yeni bir şekle bürünmüştür. Osmanlılar'ın en zor dönemlerinde II. Abdülhamit Han tarafından büyük güçlere karşı izlenen denge politikasının içerideki aydınlar tarafından yeterince anlaşılabilirdiğini söylemek güçtür. O nedenle II. Abdülhamit Han bu anlamda davasında münevverler tarafından yalnız bırakılan bir Sultandır.

II. Abdülhamit Han eğitimde ve ekonomide modernleşmeye büyük önem vermiş ve modern okullar, mektepler, yüksek okullar yanında başta demiryolu yatırımları olmak üzere ekonomide modern fabrikalaşmaya büyük önem vermiştir. Eğitim amacıyla yurt dışına bir çok genci gönderilmiş ve bu gençler dönüşlerinde Sultan II. Abdülhamit Han muhalefetinin en güçlü temsilcileri olmuşlar ve bir çoğu da dış mihraklarla Sultana karşı işbirliğine girmekten geri durmamışlardır.

Osmanlı Devleti'nin durdurulması ve yaşadığımız coğrafyanın çocuklarının tarihin dışına itilmesi ile içerideki işbirlikçiler sayesinde ihanete uğramış olan Sultan II. Abdülhamit Han'ın tahttan indirilmesi arasında doğrudan bir ilişki vardır. Başta ekonomi ve eğitim olmak üzere siyaset ve uluslararası ilişkilerde çok önemli başarılarla rağmen içeriden ve dışarıdan organize edilen güçlerle işbirliği neticesinde Sultan II. Abdülhamit Han tahttan indirilmiş ve yerine Jön Türklerin etkili olduğu İttihat ve Terakki Yönetimi geçmiştir. Bu yönetim Osmanlı Devleti'ni Birinci Dünya Savaşına dahil etmiş ve sonrasında hazin gelişmeler bir bir peşi sıra gelmiştir. Bu noktada ülke münevverlerinin milletin değerleri ve idealleri ile birlikte olması veya o değerlerin zıddına hareket edip dışarı ile işbirliği içine girmesinin ülke ve toplum için maliyeti tartışmadan varestedir.

Aynı dönemlerde Rusya'da yaşanan gerçeklikler ibret vericidir. Sözde köylülerin ayaklanması ile gerçekleşen Bolşevik ihtilali sonucunda Çarlık Rusyası yıkılmıştı(r). Karl Marks'ın öngördüğü Sosyalist devrim ile hiç bir ilgisi bulunmayan bu gelişmenin Sosyalist Devrim olarak yıllarca Türk okur yazarlarına yutturulduğu herkesin malumudur. Marks'a göre Sosyalist devrim sanayi kapitalizminin doğal sonucuydu ve kapitalizmin merkez ülkelerinde ortaya çıkacaktı. Yani sosyalist devrim sanayi kapitalizminin Avrupa'daki merkez ülkeleri İngiltere, Fransa veya Almanya'da olabilirdi. Marks'ın Das Kapitaline göre köylü nüfusun yoğun olduğu tarım toplumu olan Rusya'da böyle bir devrimin olma ihtimali sıfırdı (Marks 1965). Öyleyse Rusya'da olan biten neydi? Rus entelijensiyası ve eliti bir araya gelerek

Çar'ı kenara çekti ve ülke bütünlüğünü muhafaza ederek Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni ilan etti. Rusya'nın dağılmasını parçalanmasını önlemenin ötesinde Rusya hem Doğu Avrupa'ya ve hem de Orta Asya ve Türk Cumhuriyetlerine yayılarak 1989'a kadar çok daha geniş bir coğrafyaya hakim oldu. Buna karşılık Osmanlı aydın, düşünür ve elitleri 4 ayrı gruba bölünerek etkin olan akımlar da dışarıdaki büyük güçlerle işbirlikçilik yaparak Osmanlı'nın durdurulması ve devlet'in hukuken sonlandırılmasında önemli rol oynamaya hazır olduklarını her vesile ile gösterdiler. Sonuç itibariyle XX. yüzyıl Türkiye'si için en önemli konu toplumuna, milletine yapancılaşmış ve dışarıdaki belli başlı çokuluslu güçlerle işbirlikçiliğe teşne bulunan aydın ve entellektüel çevrelerin varlığı, kısacası "aydın ihaneti" meselesi olmuştur. Bu cümleden olarak yerli ve milli münevver meselesi her ülkenin en önemli sermayesi olduğu bir an bile akıldan çıkarılmaması ve ihmal edilmemesi gereken en önemli meseledir.

Asırlık Hesaplaşma ve 15 Temmuz

Bu millet Osmanlıların son dönemlerinde ve XX. yüzyıl boyunca maalesef başka "büyük devletler"de pek rastlanmayan şekilde kendisine yabancılaşmış aydınlar/münevverler ile karşılaştı ve bunun acı sonuçlarını derinden ve yaygın bir biçimde hissetti, yaşadı. Bir ülke için en büyük talihsizlik beyin gücünü oluşturan yerli ve milli aydının yerine beyinlerinin dışarıdan belli ve etkili çokuluslu güç odakları ile millet ve devlet aleyhine işbirliğine girme gafletinde bulunmalarıdır.

XX. yüzyıla girilirken Osmanlı Devleti karşılaştığı bir çok ekonomik, sosyal ve siyasal güçlük yanında belki de en önemli zorluğu belli bir aydın zümrenin millet ve devlet ile olan ilişkileridir. Yabancı büyük güçlerin hemen hemen hepsi Osmanlı Devleti'nin bir şekilde küçültülmesi konusunda neredeyse ittifak içindeydiler. Tek ihtilafları bu küçülmeden hangi devletin ne kadar pay alacağı meselesiydi. Hiç şüphesiz önlerindeki en büyük engel milleti için her fedakarlığı yapmış bulunan Sultan II. Abdülhamit Han idi. Ne hazin bir durumdur ki Osmanlı Devletinde yaşayan bazı aydınların Devlet Başkanı/Osmanlı Sultanı ile ilgili görüşleriyle "Büyük Güçleri" in planları arasında paralellik olduğu ortaya çıkmaktadır. Etkili bazı Osmanlı aydınlarının Sultan II. Abdülhamit Han'ın uzakgörüşlüğü ve özellikle devletin başından ayrılmasıyla o devletin başına örülecek belalar konusundaki gafletleri yanında "Büyük Güçler" in başta kendi aralarında ve Osmanlı Devleti ko-

nusundaki hesaplaşma ile ilgili plan ve programları konusunda bilgi sahibi olmamaları bir tarafa bu güç merkezlerindeki bazı çevrelerle işbirlikçiliğine soyunmaları tarihin kaydettiği en hazin durumlardan biridir.

Osmanlı Devleti XX. yüzyıla II. Abdülhamit Han'a karşı dışarıdan yapılan bir çok saldırı yanında içeriden de bir çok defa darbecilerin hainlikleriyle karşılaşmış olarak girdi. Sultan hem içe ve hem de dış çevrelerle çok zorlu bir mücadele vermek durumunda kalmıştır. Nihayet 1908 yılında Meşrutî idareyi kabul etmesi ve parlamentoyu, demokratik süreci hayata geçirmesine rağmen 1909 yılında yönetimden uzaklaştırılmış ve hal edilmiştir.

Sultan II. Abdülhamit Han'ın hal edilmesinden sonra İttihat ve Terakki Yönetimi üstlenmiş fakat sıkıntılar azalmamış büsbütün artmıştır. "Büyük Güçler" in Osmanlılar ve asırlardır yönettikleri Balkanlar, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ile ilgili plan ve programlarında bir değişiklik olmamıştır. Nihayet bu bölgelerdeki mücadelelerden sonra Çanakkale önlerinde tarihi bir hesaplaşmaya girilmiş ve Osmanlılar "Büyük Güçler" e gereken tarihi dersi vermiştir. Ancak onların Çanakkale'de ve Kut'ül Amare'de uğradıkları ağır yenilgiye rağmen hiç bir zaman Osmanlıların kontrolünde yüzyıllardır barış içinde bir arada yaşayan milletler üzerindeki planlarından ve emellerinden vaz geçmedikleri anlaşılmaktadır. Osmanlı Devleti'nin çözülmeye başlamasıyla birlikte saldırılar hız kazandı ve o bölgelerde yaşayan insanlar için tarihin en zor dönemleri başlamış oldu. Fromkin'in (1990) deyiimiyle barışa son veren barış gerçekleşti ve sonrasında yüzyıldır ne Balkanlarda ne de Ortadoğuda göz yaşı dinmedi. Türkiye üzerindeki saldırılarında da hiç bir zaman bir azalma olmadı, sadece yöntemlerinde değişiklikler oldu.

Son yüzyılda Türkiye üzerindeki saldırılar artarak devam etti. Dış saldırılar yanında içeriden yapılan saldırıların çeşitliliği ve yöntemlerinde farklılaşmalar ortaya çıktı. Millet ile devleti karşı karşıya getirme ve kardeş ile kardeşi birbirine düşürme konusunda bir çok plan ve program hayata geçirildi. Askeri darbeler belli başlı plan, program ve yöntemlerinden sadece bir çeşididir. Türkiye'de 1960 tan beri neredeyse her on yılda bir dış destekli darbe gerçekleştirilmiştir (Karpaz 2008; Koçak 2016). Fakat bu darbe süreçlerinde millet her zaman deyim yerindeyse sessiz kalmış ve sandığın önüne gelmesini beklemiştir. Sandık önüne geldiği vakit darbecilere gereken dersi vermekten de hiç bir zaman geri durmamıştır. Ancak milletin aleyhine plan ve program yapanlar yine de amaçlarından vazgeçmediler. Fakat bu son dar-

be girişiminde iç ve dış hain çevreler hiç tahmin etmedikleri bir durum ve cevapla karşılaştılar.

XIX. yüzyıldan itibaren başlayan darbe sürecine ilk defa bu Asil Millet 15 Temmuz 2016 yılındaki darbe girişiminde çok farklı bir tavır ve kararlılıkla cevap vermiştir. Millet yüz yıl aradan sonra bölge ve ülkesiyle ilgili “Büyük Plan” ı farketmiş ve hedefin “Büyük Türkiye” olduğunu anlamış bu sefer adeta Çanakkale’deki gibi bir destan yazmıştır. Deyim yerindeyse Çanakkale’den sonra en büyük hesaplaşmalardan birinde yeniden el ele gönül gönüle vererek, eldeki imkanları seferber ederek, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden meydanlara inip tankların, topların ve silahların önüne dikilerek “Büyük Türkiye” yi hedefleyen saldırılara beliki de dünya demokrasi tarihinde ilk defa görülen bir yöntem ve kuşatıcılıkta bir direnişle cevap vermiştir (Yarar & Bozkurt 2016).

15 Temmuz 2016 gecesi Büyük Türkiye için yeni bir milat olmuşa benzetilmektedir. Türkiye bu seferki iç ve dış destekli çokuluslu darbe girişiminden gerçekten güçlenerek çıkmıştır. Millet direnişten dirilişe geçmiş ve ülkenin milli birlik ve bütünlüğü konusunda farklı kesimler arasında yıllarca devam eden farklılaşma yerini birlik ve beraberliğe bırakmıştır. Kısacası “bir şerden hayır çıkmış” ve bu Asil Millet liderinin etrafında bütünleşmiş ve kendisine yüzyıldır biçilen deli gömleğini yırtıp atmışa benzetilmektedir.

Bölgesel ve küresel bir güce dönüşen Türkiye’nin bu yükselişinin önüne geçilmek, devlet ile milleti karşı karşıya getirmek ve kardeş ile kardeşi birbirine düşürmek istenildiği çok açıktır. Türkiye bölgesinde demokrasi, insan hakları, özgürlükler ve barışın tesisi noktasında bölgesel bir oyun kurucu olarak ortaya çıkmasından sonra belli başlı Batılı “Büyük Güçler”in tarihte olduğu gibi Türkiye’yi ekonomik ve siyasi istikrarsızlığa sürüklemek konusunda neredeyse ittifak etmiştir.

Türkiye’de yaşanan bu darbe girişimi, devletin bütünlüğünü ve gücünü gerek ulusal gerekse uluslararası arenada zayıflatmaya çalışan, pazarlık gücünü ve politika üretme gücünü elinden almaya yönelik bir girişim olduğu millet tarafından anlaşılmış ve gereği yapılmıştır. 15 Temmuz Türkiye’nin askerî, siyasi ve diplomatik kuşatmalar karşısındaki ‘millî direncinin’ sınırdığı gün olmuştur. Bu süreçten siyaseten daha da güçlenerek çıkan Türkiye, ilgili çokuluslu aktörlerin veya üst aklın icra etmekte olduğu çatışmacı küresel oyunun figüranı olmayacağını açıkça göstermiştir. Aynı zamanda, 15 Temmuz Milletin istiklalinin ve istikbalinin yine millet tarafından -kadını

erkeği, yaşlısı, genci, öğrencisi çalışanı, kısacası tüm kesimleriyle- teminat altına alındığı gündür.

Avrupa “Türkiye’de 15 Temmuzda yaşanan darbeye darbe bile diyememiş ve günler sonra çok cılız seslerle tepkisini ortaya çıkmıştır. Avrupa’nın kendi geleneğine ihaneti konusunda bir tartışama yoktur (Oldmeadov 2013). Avrupa’nın bu ikircikli tavrı Asil Millet için ilk ve anlaşılmaz da değildir. Daha önce Bosna soykırımında ve Mısır’da seçimle gelen devlet başkanına karşı darbeci generallerden yana tavır alması sadece bu Asil Millet için değil tüm insanlığın hafızasına kaydedilmiştir.

Bu “Asil Millet” 15 Temmuzda direnişten yeniden bir diriliş gerçekleştirmiştir. Millet olayı duyar duymaz sokaklara dökülmeye başlamış, Boğaz köprüsüne doğru yola çıkmış, tankların önüne çıkmıştır. Ancak burada liderliğin önemi gözden kaçırılmamalıdır. liderinden Kendisine karşı gerçekleştirilen hain darbe girişimini seçtiği ilk Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın “cesur liderliği” nde gerçekleşmiş olduğunu tespit etmemiz gerekir. Türkiye Büyük Millet Meclisi’ni o gece açık tutan Başkanı ve üyeleri ile Başbakan ve Bazı Bakanların kararlı duruşu yanında, siyasi partilerin, basın ve güvenlik birimleri ile komuta kademesinde dempkrasiden yana tavır alan asker ve polis teşkilatının tutum ve gayretleri bu darbenin püskürtülmesinde önemli rol oynamıştır. 15 Temmuz gecesinden sonraki 27 gün 81 ilde tutulan nöbetler ile Yenikapı mitingi tüm dünyaya bu Asil Millet, lideri etrafında demokrasi, insan hakları, özgürlük ve bağımsızlığın nasıl korunması gerektiğini tüm dünya aleme gösterirken yüzbinlerce gaziliğe terfi etmiş evlatları ile birlikte o gece 248 şehit vermiştir.

Anadolu’yu Türklerin vatanı yapan bu coğrafyanın çocuklarının tarihi büyük zaferlerle doludur. Bu zaferlerden bir kısmı tarihin akışını değiştiren gelişmelere sebep olmuştur. 1071 Malazgirt zaferi bunlardan birisidir. 1453 İstanbul’un fethi tarihi değiştiren diğer bir tanesidir. 1915 de Batılılarca “Hasta Adam” olarak tavsif edilen Osmanlı’ nın Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Fransa, İtalya, Japonya ve Rusya’dan oluşan itilaf devletleri olarak birleşen Büyük Güçler karşısında müslüman Türklerin Anadolu coğrafyasında ebediyete kadar var olacaklarını tarihe altın harflerle naksettikleri bu zaferlerden biridir. Bu zaferle bu coğrafyanın çocuklarının özgüveni artmış, Anadolu’nun artık ebediyete kadar bir müslüman Türk vatanı olduğunu, bu milletin gerektiğinde ve iş başa düştüğünde her türlü fedakarlığa katlanarak vatanın, bayrağın ve ezanın yeniden savunulacağını dost ve düşman tüm

dünya insanlığına kanıtlanmıştı. Çanakkale'deki hesaplaşmadan yüz bir yıl geçtikten sonra yeniden iş başa düştü ve bu "Asil Millet" 81 ilde ayağa kalktı ve 15 Temmuz 2016 da "kendisini ortadan kaldırmaya, bu toprakları parçalamaya ve devlet ile milleti karşı karşıya getirme projesi" ne karşı vaziyete el koydu ve tüm dünyadaki mazlum ve masumların dualarıyla gereğini yaptı.

En önemlisi de düşmanın kim olduğunu, tehdidin nereden geldiğini ve gelebileceğini çok kısa bir zaman içinde farkederek liderinin etrafında bütünleşerek gereğini yapmış olmasıdır. Belki de bir asırdır böyle bir direniş azmi, böyle bir bilinç ve hesaplaşma iradesi görülmemiştir. Millet devletiyle el ele vererek "Büyük Türkiye" nin yeri geldiğinde ne kadar güçlü olabileceğini tüm dünyaya göstermiş oldu. Bu ülkeyi bölmek veya parçalamak, sonrasında da bölgede diledikleri gibi bir düzen ve dünya kurmayı hayal edenler ve onların yerli işbirlikçileri 15 Temmuz 2016' da hiç murad etmedikleri bir sonuçla karşılaştılar. O da; devlet ve milletin son yüzyıldaki en önemli bütünleşme ve birlik ve beraberlik içinde geleceğe yürüme iradesine sahip çıktığının tüm dünya alem ilanıdır. Daha açık ifade etmek gerekirse 15 Temmuz 2016 dan itibaren "Büyük Türkiye" dirilen milleti ve çürüklerden temizlenen devletiyle eskisine göre çok daha güçlü ve kuvvetli bir ülke haline gelmiştir.

Sonuç

Anadolu zor bir coğrafyadır. Dün öyleydi, bu gün de öyledir. Bu topraklarda farklı medeniyet mensubu topluluklar yaşadı ve büyük imparatorluklar bu topraklarda hüküm sürdü. Son bin yıllık tarihte Müslüman Türkler Anadoluyu vatan itihaz etti. Dünyanın en büyük imparatorluklarından birini bu coğrafyada kurdular ve en uzun hüküm süren devletlerden biri olarak tarihteki yerini aldı. İlgili dönemlerden günümüze kadar farklılıklarını muhafaza ederek bir arada yaşama, kesret içinde vahdet anlayışıyla müslümanlar bu vatanda diğer din mensupları ile barış ve huzur içinde yüzyıllarca bir arada yaşadılar. Müslümanlar kendilerini sadece dindaşlarından değil diğer bütün farklı din mensubu topluluklardan da sorumlu addettiler. XIX. yüzyılın ortalarından itibaren başgösteren zor dönemler elbette Osmanlıları derinden etkiledi. Ancak bin yıllık Anadolu'yu vatan itihaz etmiş bu milletin birlik ve beraberlik ruhu herşeye rağmen zor zamanlarda ortaya çıkıyor. Asil Millet iş başa düştüğü zaman tüm dünyaya gerekli dersi veriyor ve gereğini

yerine getiriyor. Yüz bir yıl önce Çanakkale’de bunu yaptığı gibi bu milletin içinde var olan o ruh 2016 yılının 15 Temmuzunda yeniden şahlanmış ve gereğini yapmıştır.

15 Temmuz 2016’da askerin içindeki bir grubun kalkışmasıyla başlayan darbe girişimi “Büyük Türkiye” nin önünü kemek, demokrasi, özgürlük ve insan hakları alanları başta olmak üzere bir çok alanda başta ülke ve bölge düzeyinde öncülük yapabilecek kudret, kuvvet ve iktisabı yeniden yakalamış bulunan bir milletin bütünlüğünü bozmak ve ülkeyi darbenin ötesinde bir kaosa sürüklemek amaçlı Pensilvanya’da mukim FETÖ liderinin öncülüğünde gerçekleştirilen çokuluslu güçlerin desteklediği hain bir teşebbüs olduğu anlaşılmıştır. Türkiye’nin yeniden tarihe dahil olmasını hazmedemeyen çokuluslu etkin güçlerin terör örgütleri dahil içeride kullandığı maşaların da iştirakiyle gerçekleştirilen çok yönlü bir bir kuşatma ile karşı karşıya kaldığı günden güne daha açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. 15 Temmuz 2016’daki hain darbe girişimini feraset ve basiretiyle çok kısa bir sürede farkederek bu asil millet tarihte örneği az görünebilecek bir cesaret ve kararlılıkla lideri etrafında kenetlenerek darbecilere ve tüm dünyaya bundan sonra bu tür müdahalelere pabuç bırakmayacağını ve bu toprakların gerçek sahibinin kim olduğunu ve kıyamete kadar bu hakimiyetin devam edeceğini göstermiştir. “Sizin şer gördüğünüzde hayır murad edilmiş olabilir” fehvasınca da 15 Temmuz, Çanakkale’den sonra bu asil milletin yeniden birlik ve beraberlik için ülkenin milli bütünlüğü konusunda yeniden kenetlenerek yeni bir ruhla derinisten bir diriliş ürettiğini ezan ve salanın gerçek anlam bütünlüğü içinde “tek vatan, tek bayrak, tek millet ve tek devlet” gerçeğini tüm dünya aleme gösterme imkanını sağlamıştır.

15 Temmuz 2016 tarihindeki darbe teşebbüsünde yıllarca bu devletin imkanlarını kullanmış ve bu Asil Millet ekmeğini yemiş suyunu içmiş FETÖ mensubu kişiler millete ve devletine yabancılaşmış, milletin ve devletin tank ve topunu, silahını ve namlusunu millete doğrultmuş ve çokuluslu güçlerin enstrümanları olarak kullanılmaya müsait kişiler oldukları tüm çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır. Devletin ve milletin bu durum karşısında gerekli önlemleri alması en tabii hakkı daha da önemlisi görevidir.

Tarihte büyük değişim ve dönüşümler önemli krizlerin sonrasında ortaya çıkmıştır. Çile ve ızdıraplar insan ve toplumları olgunlaştırır. Yüz yıl önce dünya yeniden kuruluyordu. Osmanlı Devleti durduruldu ve modern hegemonic güçler bir dünya düzeni inşaa ettiler. Yüz yıl sonra dünya bir kez

daha yeniden kuruluyor. Türkiye dünya yeniden kurulurken milletçe direnişten dirilişe geçmiştir. 15 temmuz 2016 bu yönüyle gerçek anlamda yeni Büyük Türkiye'nin doğuşunun miladı olmuş ve bu ülke artık dirilen millet ve çürüklerden temizlenen devletiyle düne göre çok daha güçlü ve kuvvetli bir duruma gelmiştir.

KAYNAKÇA

- Akdağ, M. (2010), *Türkiye'nin İktisadi ve İçtimai Tarihi*, İstanbul.
- Beşikçi, M (2012), *The Ottoman Mobilization of Manpower in the First World War: Between Voluntarism and Resistance (Birinci Dünya Savaşında Osmanlı Seferberliği)*, Brill Yayınları, Leiden.
- Bulut, M., (2011), "Gelişen Avrupa Genişleyen Osmanlı'dan Günümüze Dünya Ekonomisi'nde Değişen Dengeler ve Yeni Merkez" (The Change of the Stabilities in the World Economy from the times of the European Expansion and Ottoman Extension to the present and the New Center) *Adam Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt:1, Sayı:1, 13-29.
- Bulut, M. (2013), "Türkiye'nin Dünya Ekonomisi'ndeki Yeri ve Geleceği" (The Position of Turkey in the World Economy and its Future) *Adam Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt:3, Sayı:2, 53-62.
- Bulut, M (eds.) (2014a) *Medeniyetler Güzergahı İpek Yolu*, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Yayınları, İstanbul.
- Bulut, M. (2014b) *Resilkroad*, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Yayınları, İstanbul.
- Chancellor, E (2007), *Şeytan Sofrası, Finansal spekülasyonlar Tarihi*, Çev. N Domaniç, Scala Yayıncılık, İstanbul.
- Diamond, J. (1997) *Guns, Germs and Steel: A short history of everybody for the last 13,000 years (Tüfek, Mikrop ve Çelik)*, Londra.
- Fırat, H. (2006), *24 Saat, 15 Temmuz'un Kamera Arkası*, Doğan Kitap, İstanbul.
- Fraze, C.A. (1983), *Catholics and Sultans: The Church and the Ottoman Empire, 1453-1923 (Katolikler ve Sultanlar: Kilise ve Osmanlı İmparatorluğu)*, Cambridge Üniversitesi Yayınları, Cambridge.
- Fromkin, D. (1990), *A Peace to End All Peace (Barışa Son Veren Barış)*, New York.
- İnalçık, H. (2013), *Osmanlı ve Modern Türkiye*, Timaş Yayınları, İstanbul.
- İnalçık, H. (2003), *Osmanlı İmparatorluğu: Klasik Çağ*, İstanbul.
- Kalın, İ. (2013), *İslam ve Batı*, İsam Yayınları, İstanbul.
- Karpat, K. (2008), *Türk demokrasi Tarihi*, İmge Kitabevi, İstanbul.
- Kenanoğlu, M.M. (2004), *Osmanlı Millet Sistemi*, Klasik Yayınları, İstanbul.
- Koçak, C. (2016), *Darbeler Tarihi*, Timaş Yayınları, İstanbul.
- Marks, K (1965), *Kapital*, Çev: Mehmet Selik, Sol yayınları, İstanbul.

ÇOKULUSLU MEYDAN OKUMAYA KARŞI ASİL MİLLETİN DİRENİŞİ VE
YENİDEN DİRİLİŞİNİN DİNAMİKLERİNE BİR BAKIŞ

- Nedvi, E.H. A. (2015) *Müslümanların Gerilemesiyle Dünya Neler Kaybetti*, Kayıhan Yayınları, İstanbul.
- Oldmeadow, H (eds.) (2013), *Geleneğe İhanet, Modernitenin Manevi Krizine Dair Makaleler*, Çev. T. Uluç, İnsan Yayınları, İstanbul.
- Rieber, A.J. (2014), *The Struggle for the Euroasian Borderlands, From the Rise of Early Modern Empires to the End of the First World War*, Cambridge Üniversitesi Yayınları, Cambridge.
- Toynbee, A. (2016), *Uygarlık Yargılanıyor*, Çev: M. A. Yalman, İstanbul.
- Trubetskoy, N. (2012), *Avrupa ve Beşeriyet*, Çev: V.İmanov, Küre Yayınları, İstanbul.
- Yarar, M. & Bozkurt, C. (2016), *Darbenin Kayıp Saatleri, Ölmek İçin Güzel Bir Gün Annem*, Destek Yayınları, İstanbul.